त्रति

चुषागमनजन्धं। स्त्रियास्तु प्रचिपत्यश्वरुगमन-जन्धं। इति प्रायंचित्तविवेकः॥

च्चितिवनः, चि, (चितिष्ययितं वनं यस्य सः वज्जः न्नीहिः!) प्रवनः। चितिष्ययवनवान्। प्रक्षस्यवन-विषिष्टः। इति मेदिनी॥ (विजुम्ममाखोऽतिवनः प्रखनुध्यत राज्यसः॥ इति रामायसम्)॥

खितबजा, स्त्री, खत्यन्तं वर्णं यस्याः सा वज्ज-वीहिः।) विश्वामिचेया रामाय दत्ते खस्त्रविद्या-विश्वेषे यथा,—

"यहाय दे इसे विद्ये बनामतिननां तथा"।

हत्यादि रामायगे।) पीतनना। पीतनगंनाड़ियाना

हति खाता। पिटारगी। इति मदनविनोदः॥

गुरभ्रकरीभेदः। इति राजनिर्धेयटः॥ तत्पर्थायः।

बन्नि र बच्या ३ विकङ्गता ४ वाद्यप्रियना ५

घर्या ६ भीता ७ भीतप्रया ८ भूरिचना ६

ख्यमिना १०। तस्या गुगाः। तिक्तालं। कटुलं।

वातक्रमिनाभितं। दाइष्ट्याविषक्क्रिकेदोप
भूमकारिलस्। इति राजनिर्धेयटः॥

चितिभारमः, पुं, (चितिभारेम वेमेन मच्छति चिति-भार + मम् + कुत्तरि ड, उपपदसमासः ।) (खरः । चित्रतरः । मह्भात् वड्वाजातः चित्रभेरः।) खे-सरः । खचर इति भाषा । इति राज-निर्वेग्दः ॥

चितितभीः, पुं, (चितिविभेवस्याः चिति भी + चपा-दाने क्विप्।) वच्चचाला। इति इलायुधः॥

खितभूमिः, स्त्री, (खितश्चिता भूमिर्क्कार्थादा कर्माधारयः,खितमर्थादा।)खाधिक्यं।यथा।प्राप्य मन्मथमदादितभूमिं दुःसञ्चलनभराः सुरतस्येति माघः ॥ खितश्चितभूमिः॥

खितमङ्गल्यः, पं, (खितमङ्गलाय हितः खितमङ्गल + यत्।) विल्लाखन्तः। इति रत्नमाना ॥ खितिप्रय-मङ्गलजनके जि॥

चितमर्थादः, त्रि, (मय्यादामितकान्तः प्रादि-समासः।) चितिप्रयितः। इति हेमचन्द्रः॥ चिति-प्रये सी॥

चितिमार्च, सी, (मानामस्यमितिकान्तं प्रादि-समासः।) चितिक्यः। तद्दयुक्ते नि । इत्यमरः॥ (यथा प्राकुन्तवे। चितिमानवोहितनवो बाह्र घटोत्चोपयात्॥)

खितमुक्तः, (पं) माधनीयता । इत्यमरः ॥ तिनिश्च-रुद्यः । इति चेमचन्त्रः ॥

खितमुक्तः, चि, (खितश्येन मुक्तः निव्वायमुक्तिं गतः खित + मुच् + कर्त्तरि क्तः, निर्व्वायमुक्तिविशिष्टः।) निष्कतः। निःसङ्गः। इतिविश्वमेदिन्यौ ॥ प्राप्त-निव्वायः॥

खितमुक्तकः, एं, (सुच् + भावे क्त, खातप्रयेव मुक्तं बन्धप्रीप्रत्यं यस सः बज्जनीहिः, कप्।) तिनिध-स्वः। इत्यमरः॥ तिन्दुकरूचः। एष्यरुच्चविष्रेषः। तत्पर्यायः। एष्टुकः २ मिस्तिनी ३ अमरा-बन्दा ४ कामुक्तकान्ता ५। तस्य गुगाः। कषायत्वं। प्रीतस्तवं। अमनाप्रित्वं। पित्तदाङ्क्यरोन्माद-हिक्काच्चिद्विवारकत्वद्य। इति राजनिर्धेगुः॥ (कणिकारान् कुष्वकान् चम्प्रकानतिसुक्तकान्॥ इति रामायणे)॥

व्यतिमोदा, स्त्री, (बायन्तो मोदी गन्धी यस्याः सा।) नवमस्त्रिका। इति राजनिर्धेग्रहः॥

चितरसा, स्त्री, खलनो रसो यसाः रा।) मूर्वा-चता। रासा। स्त्रीतनकं। इति राजनिर्धयः॥

खितिरिक्तः, जि, (खिति रिच् + कर्त्तरिक्तः। श्रेष्ठे भिन्ने श्रुये च। भावे क्तः, खितरिके खाधिको च।) खिकाः। खितिस्थितः। तत्पर्यायः। समधिकः र।

चितरेकः, नि, (चिति रिच्+भावे घन्। चाधिको श्रेष्ठत्वे च।) चितिश्रयः। यथा,— "सम्प्रौ तुभयोर्ज्ञेयमतिरेके परेऽइनि"।

इति तिथ्यादितत्त्वं॥

चितिरोगः, एं, (चायन्तोरोगः वाधिः चिति रुज्+ भावे धज्।) च्ययाधिः! इति राजनिर्धेरहः॥

कतिरोमग्रः, पुं, (ऋतिग्रयितं रोम तदेव विद्यतेऽस्य खतिरोमन् + मलर्थे ग्र.) वनच्छागनः। इति हारावनी ।। रहत्वानर इति केचित्।। खति-श्यने।मयुक्ते चि॥

अतिजोमग्रा, स्त्री, (अतिग्रयितं जोम अतिजोमन् + मतर्थे ग्र, स्त्रियां टाप्।) नीजबुज्ञा। इति रत्न-माला॥

चितवर्त्तुनः, पं, (चितिप्रयितो वर्तुनः कम्मधारयः।) कनायविष्रोषः। वाँदुना कड़ाइ इति भाषा। इति रत्नमाना ॥ चस्य गुगाः सतीनप्रन्दे द्रख्याः॥

खितवादः, पं, (खित + वड् + भावे घण्।) खिम-वादः । परुषोक्तिः । इत्यमस्टीकायां समानाधः ॥ ("खितवादांक्तिति चेत नावमन्येत कञ्चनः।

नचेमं देहमाश्रित्य वेर्य कुर्व्योत केर्गाचत्॥मनुः।) खितिवकटः, पुं, (खितिष्रयितौ विकटः भीषयाः) दुरुहत्ती। इति प्रन्दमाना ॥ खितिकराने चि॥ खितिविषा, स्त्री, (विषमतिकान्ता प्रादिसमासः। वा

विषमितिकान्तं यया बद्धतीहिः।) यद्यविश्वेषः।
स्वातद्वयः। स्वातेच इति भाषा। तत्यर्थायः। विश्वा
र विषा इ प्रतिविषा ४ उपविषा ५ स्वर्णा ६
प्रदृष्णी ७ महीषधं ८। इत्यमरः॥ काष्मीरा ६
श्वेता १०। इति रत्नमाना॥ श्वेतकन्दा १९
सङ्गी १२ भङ्गरा १३ विरूपा १४ प्रयामकन्दा
१५ विषरूपा १६ वीरा १७ माही १८ श्वेतवचा १६ सम्यता २०। इति राजनिर्धेग्दः॥ तस्या
गुगाः। पाचकतं। ग्राहितं। दोषनाग्रितस्य।
इति राजवस्नुमः॥ कटुतं। कप्रपित्तन्वरामा-

तिसारकासिविषक्त्रिंगाशित्वयः।
"निविधातिविषा ज्ञेया शुक्का क्रव्या तथाव्या।
रसवीर्य्यविपाकेषु निर्व्विषेव गुगाधिका"॥
इति राजनिर्घग्रः॥

"विषा त्वितिविषा विश्वा प्रश्नी प्रतिविषाक्या। श्वक्षकन्दा चोपविषा भन्नुरा व्रयवस्त्रभा॥ विषा सोव्या कटुक्तिसा पाचनी दीपनी चरेत्। कप्रिपत्तिसारामविषकासविमिकिमीन्"॥ इति भावप्रकाष्टाः॥ स्वितिविद्यम्बो एा, स्त्री, (स्रितिविद्या स्विति-प्रस्रयमुक्ता नवो एा प्रमायनी नायिका इति यावत् कम्मेधारयः।)स्वीयान्तर्गतमध्यनायिकामेदः।तस्याः बद्यमं। नायकाति ग्रयप्रस्रययुक्ता । स्वस्यस्विष्टा। सर्धेर्यसापराधनायके वज्ञोक्तिः। सर्धेर्यसापरा-धनायके परुषवाक । इति रसमझरी ॥

अतिरहिः, स्त्री, (अतिश्येन रहिः वर्षणं।) स्रति-श्यरिः। ईतिविशेषः। स तु सहदर्षणरूपः स्वीणासुत्यातः। यथा,—

"खितिरिटिरनारिटः श्लमा मूबिकाः खगाः। प्रत्यासद्वास्वराजानः षडेता ईतयः स्मृताः॥ इति पराश्ररः॥

अतिवेलं, क्ती, (वेलां मर्थादां कूलं वा अतिकान्तं पादिसमासः, इन्छः।) अतिप्रियते चि। इत्यमरः॥ (जनमतिवेलं पयोराग्रेः॥ नीतिमाला)।

अतिव्यथा, स्त्री, (अवन्ता व्यथायातना कर्मधारयः । व्यथ + मावे ऋङ् स्त्रियां टाप्।) अतिश्ययातना । तीव्रवेदना । इति श्रब्दरत्नावली ॥

खितयाप्तिः, स्त्री, (खित प्रयेन याप्तियापनं।) खित प्रय-यापनं। खलस्ये लद्यास्य गमनं। यथा साध्या-माववर हित्ति सिति याप्ति च्या क्षेत्र माववर हित्ति सिति याप्ति च्याप्ति स्वाप्त मादाय खितयाप्तिः। इति तार्किकाः॥ खायवहित-प्राक्त्याव च्येरेन रित सुज्यमान राष्ट्रीयर वि-संयोग विष्रि छ खान्ति मच्या कालं मलमासलं भानुलङ्घिते चित्र याप्ति वार्याय क्षेत्र पातिक भिन्न-त्वेन विष्रेष्व याप्ति वार्याय क्षेत्र पातिक भिन्न-त्वेन विष्रेष्व याप्ति वार्याय क्षेत्र पातिक भिन्न-त्वेन विष्रेष्व याप्ति वार्याप्त स्वाप्त स्व स्व स्व खुष्प कान्त्र न्या पार्य नक्ति स्व सुख्य प्रवान्त्र स्व विष्य प्रवान्ति च्याप्ति वार्याप्त स्व स्व इति तिष्यादित त्व होत्र च

चितिशक्तिता, स्त्री, (चितिशयिता शक्तिः कर्मसाधन-सामध्यं यस्य बड्डवीहिः, तस्य भावः तन् स्त्रियां टाप्) विकसः। सहावनं। इत्यसरः॥

खितिश्रिक्तभाक् [ज्] एं, (खितिश्रियता श्रिक्तः कम्म साधनसामध्यं कम्मधारयः। तां भजते खितिश्रिक्ति + भज्+कर्त्तरि खिः, उपपरसमासः।) खित-श्रयप्रक्तिविश्रिष्ठः। खितसमर्थः। सवीर्य्यमितिश्रिक्ति-भाक्। इत्यमरः॥

खितशयः, एं, (खिति + श्री + खच्) खिधकः। तत्-पर्यायः। भरः २ खितवेलं इ स्टश्नं ४ खत्यर्थे ५ खितमाचं ६ उद्गाढ़ं ७ निर्भरं प्तीतं ६ रकान्तं १० नितान्तं ११ गाढ़ं १२ वाढ़ं १३ दृढ़ं १४। इत्यमरः॥ खितमय्यादः १५ उत्-कर्षः १६। इति हैमचन्त्रः॥ बनवत् १० सुष्ठ १८ किसुत १८ सु २० खतीव २१ खित २२। इत्य-ययवर्गे खमरः॥ खितिरिक्तः २३ समिधिकः २४। इति विशेखनिष्ठवर्गे खमरः॥

इति विश्व व्यान भूवन व्यनस्या व्यवहर्तां व्याद्यं व्याद्यं व्याद्यं व्याद्यं व्याद्यं स्थानाधः।

(श्यवमितिकान्तं व्यायादीतिसमासः। व्यतिकान्त

अतिशायनं, सी, (अति शी + खार्थ गिच् भावे